

еднѣ книгѣ, коя-то носи име *Коранъ*, и коя-то до днесъ отъ послѣдователи-тѣ му като вѣрозаконна книга, свята ся счита.

Негови-тѣ пріемници, Калифи-тѣ, въ малко години привзехъ Сириѣ, Палестынѣ съ Іерусалимъ, Персіѣ, Месопотаміѣ, Египетъ и Малж-Азіѣ. Іаковити-тѣ ся радувахъ да имѣтъ други владѣтели освѣнь царь-тѣ. Но скоро Мохамедово-то ученіе насилственно ся наложи на уплашенны-тѣ жители. Може че е и прѣувѣлично онова кое-то казува исторія-та, т. е. че дванадесеть години слѣдъ Мохамедовѣ-тѣ смърть, вече 36,000 градове и крѣпости бѣхъ привзеты и 4,000 христіанскы църквы разорены отъ Арабы-ты; нѣ толкози ся види, че тѣржественно-то имѣ нашествіе, и разоряваніе-то имѣ, приличяше на лѣтѣніе-то и разоряваніе-то на скакалци-тѣ. Цѣлый-тѣ брѣгъ на Сѣвернѣ - Африкѣ, кой-то бѣше населенъ отъ многочисленны Христіанскы църквы въ 707 г. станѣ похыщеніе на Арабы-тѣ, и христіанство-то тамъ тѣй отъ коренъ ся разори, що-то нито слѣдѣ отъ тѣхъ не останѣ. Само въ Египетъ ся удържяхъ Копти-тѣ, въ Персіѣ Несторіане-тѣ, и още нѣколко по-малкы христіанскы общества, нѣ подѣ постоянно притѣсненіе и въ едно положеніе, кое-то послѣдственно изсхнѣ всякой животъ тѣй, що-то за дълго врѣме тѣ имѣхъ най-голѣмъ нуждѣ отъ подновленіе.

Едно счастіе за христіанскый свѣтъ бѣше, што Араби-тѣ между себе си, за избираніе-то на